

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kępnie w II Wydziale Karnym

w składzie: Przewodniczący: **Prezes S.R. A. D.**

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Kuźnik

w obecności oskarżyciela aspirat K. P.

po rozpoznaniu dnia **17.12.2015r.**

sprawy przeciwko **I. T.**

córki **E. i S. z d. G.**

urodzonej (...) **w K.**

obwinionej o to, że: w dniu 28 sierpnia 2015 roku o godzinie 23.15 w miejscowości K., na ul. (...) woj. (...), fałszywą informacją wprowadziła w błąd instytucję użyteczności publicznej tj. policję powodując bezpodstawną interwencję w miejscu zamieszkania,

tj. o czyn z art. 66 § 1 k.w.

1. Obwinioną I. T. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu.
2. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

II W 341/15

UZASADNIENIE

I. T. została obwiniona o to, że w dniu 28 sierpnia 2015 r. o godzinie 23:15 w miejscowości K., na ul (...) woj. (...), fałszywą informacją wprowadziła w błąd instytucję użyteczności publicznej, tj. policję powodując bezpodstawną interwencję w miejscu zamieszkania

tj. o czyn z art. 66 § 1 k.w.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona I. T. mieszka w bloku mieszkalnym na ulicy (...) w K.. Mieszkanie nad mieszkaniem I. T. zajmuje O. N. wraz z konkubentem i dzieckiem. Obwiniona jest od dłuższego czasu w konflikcie z O. N., której zarzuca, że z jej mieszkania dochodzą odgłosy, które przeszkadzają obwinionej oraz jej mężowi, a także, że jest zalewane mieszkanie obwinionej.

(dowód: wyjaśnienia obwinionej k 28v-29, kopia pisma obwinionej i regulamin porządku domowego 9-13)

W dniu 28.08.2015 r. około godziny. 23:00 obwiniona zadzwoniła do Komendy Powiatowej Policji i zgłosiła, że sąsiedzi zakłócają ciszę nocną. Do obwinionej został wysłany patrol policyjny w składzie (...). Policjanci po przybyciu na miejsce stwierdzili, że w budynku panuje spokój. Obwiniona skarżyła się, że sąsiedzi z góry tego dnia rozkładali łóżko i hałasy związane z rozkładaniem łóżka nie pozwalają jej spać. Ponadto skarżyła się, że w innych dniach również

hałasowali, nie pozwalając jej spać. Policjanci rozmawiali również z O. N. i jej konkubentem, którzy przyznali, że rozkładali łóżko, ale nie robili hałasu.

(dowód: wyjaśnienia obwinionej k 28v-29, zeznania J. N. k 29v, 15, F. Ś. 29v-30)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie w jakim twierdzi, że przeszkadzają jej odgłosy dochodzące z mieszkania sąsiadów, natomiast nie można zgodzić się z twierdzeniami obwinionej, że hałasy te mają charakter zakłócania ciszy nocnej - w ocenie sądu są to normalne odgłosy związane ze zwykłym, codziennym użytkowaniem mieszkania i są nierozłącznie związane z zamieszkiwaniem w budynkach wielorodzinnych typu bloki mieszkalne..

Za wiarygodne uznano również zeznania świadków J. N. i F. Ś., którzy opisali przebieg interwencji, a ich zeznania wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego brak jest podstaw do uznania obwinionej I. T. za winną popełnienia zarzucanego jej czynu. Wykroczenia z art. 66 § 1 k.w. dopuszcza się bowiem osoba, która chcąc wywołać niepotrzebna czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organ ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego. Czynu tego można dopuścić się jedynie z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim.

W świetle dokonanych ustaleń nie budzi wątpliwości, że obwiniona bezpodstawnie zgłosiła potrzebę interwencji- jej sąsiedzi nie dopuścili się wykroczenia polegającego na zakłócaniu porządku (art. 51 § 1 k.w.)

Nie można jednak przypisać obwinionej działania umyślnego. Obwiniona nie podała bowiem funkcjonariuszom policji fałszywej informacji, ani w inny sposób nie wprowadziła ich w błąd. Obwiniona podała, że przeszkadzają jej hałasy dochodzące z mieszkania sąsiadów i podała prawdziwą informację, że hałasy te polegają na odgłosach związanych z rozkładaniem łóżka. To, że obwiniona błędnie utożsamia takie odgłosy z zakłócaniem porządku nie może stanowić podstawy do uznania, że działała w celu wywołania niepotrzebnej interwencji poprzez podanie fałszywej informacji lub poprzez wprowadzenie w błąd określonych instytucji albo organów.

Mając powyższe na uwadze, uniewinniono obwinioną od popełnienia zarzucanego jej czynu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w